

Kız ve Kurtarılan Midilli

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Kurtarılan Midilli

Aysel Banu YAVUZAL

Maya, Sunny Meadow Çiftliği'ni dünyadaki her yerden çok severdi. Her cumartesi sarı lastik çizmelerini giyip oraya kadar koşardı. Çiftlik hayvanlarla doluydu ama Maya'nın en sevdiği, Pepper adında küçük bir midilliydi. Pepper'ın krem ve kestane rengi lekeleri, sol ön bacağına da bir beyaz çorabı vardı. O kurtarılmış bir midilliydi ve çok ürkekti.

Maya, Pepper'ı ilk gördüğünde, ahırının arkasında titreyerek duruyordu. Kocaman koyu kahverengi gözleri korkuyla açılmıştı. Kulakları rüzgârdaki küçük bayraklar gibi ileri geri seğiriyordu. 'Neden bu kadar korkuyor?' diye fısıldadı Maya, yeşil önlüklü ve güler yüzlü Rosa Teyze'ye. 'Hayatı kolay olmamış,' dedi Rosa Teyze yumuşak bir sesle. 'Zamana ve nazık bir bakıma ihtiyacı var.'

Gri bıyıklı ve hasır şapkalı, uzun boylu bakıcı Bay Hale, Maya'ya Pepper'ın etrafında nasıl yavaş hareket edileceğini gösterdi. 'Korkmuş bir midilliyi asla acele ettirme,' dedi. 'Sakin rutinler onu güvende hissettirir.' Maya başını salladı ve Bay Hale'in Pepper'ı yavaş, düzenli hareketlerle fırçalamasını izledi. Pepper'ın kulakları birazcık olsun seğirmeyi bıraktı. Maya gülümsedi. O da yardım etmek istiyordu.

Ertesi gün Maya yumuşak bir fırça ve bir planla geldi. Pepper'ın ahırının dışında sessizce durdu ve alçak, yumuşak bir sesle konuştu. 'Merhaba Pepper. Ben Maya. Sana zarar vermeyeceğim.' Pepper önce geri çekildi, gözleri tetikteydi. Ama Maya yaklaşmadı. Sadece konuşmaya devam etti, sesi sıcak bir battaniye gibiydi. Bir süre sonra Pepper minicik bir adım attı.

Rosa Teyze, Maya'ya havucu nasıl düz bir avuçla sunacağını gösterdi. 'Bırak sana kendi gelsin,' dedi. Maya havucu uzattı ve bekledi. Pepper boynunu uzattı, kokladı ve havucu kaptı. Sonra geri sıçradı. Maya kıkırdadı. 'Sorun değil,' dedi. 'Öğreniyorsun.' Her gün bir havuç uzattı ve bekledi. Pepper onu daha nazikçe almaya başladı.

Bay Hale, Maya'ya rutinleri öğretti. 'Midilliler aynı şeylerin aynı sırayla olmasını sever,' diye açıkladı. Bunun üzerine Maya bir çizelge yaptı. Önce ahır kapısını yavaşça açacaktı. Sonra Pepper'ın boynunu fırçalayacaktı. Sonra ona bir havuç verecekti. 'Aynı saat, aynı şekilde,' dedi Bay Hale. 'Güven böyle büyür.' Maya bu rutini her gün çalıştı.

Başta Pepper hâlâ her küçük sese sıçırıyordu. Bir kuş cıvıltısı onu ürkütüyordu. Düşen bir kova onu köşeye kaçırıyordu. Ama Maya hiç üzülmüyordu. 'Sorun değil Pepper,' dedi yumuşakça. 'Kötü bir şey olmayacak.' Sesini sakın, hareketlerini yavaş tuttu. Rosa Teyze izledi ve gülümsedi. 'Harika gidiyorsun,' dedi. 'Anahtar sabırdır.'

Rüzgârlı bir gün, bir kapı yüksek bir gürültüyle çarparak kapandı. Pepper şaha kalktı ve gözleri vahşileşmiş hâlde çayırdaki koşurmaya başladı. Maya ona koşmak istedi ama Bay Hale kolunu tuttu. 'Bekle,' dedi. 'Önce sakinleşsin. Sonra yavaşça yaklaş.' Maya bekledi, kalbi güm güm atıyordu. Pepper sonunda hareketsiz durduğunda, yumuşak adımlarla ve sessiz bir sesle ona yürüdü.

Maya her sabah Pepper'ı fırçalamaya başladı. En sevdiği yer olan boynundan başladı. Uzun, yavaş hareketler. Pepper'ın dağınık kâkülü gözlerinin üstüne düşüyordu ve Maya onu nazıkçe yana itti. 'Yakışıklı bir midillisin,' diye fısıldadı. Pepper'ın kulakları gevşedi. Yumuşak bir iç çekti. Maya içinde sıcak bir parıltı hissetti. 'Bana güvenmeye başlıyor,' diye düşündü.

Her gün Maya yeni bir şey denedi. Pepper'ın küçük pirinç tokalı mavi yularına dokundu. Elini beyaz çoraplı bacağından aşağı kaydırды. Pepper önce irkildi ama Maya elini sabit, sesini alçak tuttu. 'Aferin oğlum,' dedi. 'İşte böyle.' Rosa Teyze, 'Her sakın anla güven inşa ediyorsun,' dedi. Maya ısıldadı. Pepper'ın güvende hissetmesine yardım etmeyi seviyordu.

Bir sabah Pepper yeni bir şey yaptı. Maya çayıra girdiğinde ona doğru yürüdü. Kulakları ileriye, seğirmiyordu. Bir havuç için cebini kokladı. Maya'nın kalbi yerinden fırladı. 'Bak Bay Hale!' diye seslendi. 'Bana geldi!' Bay Hale bıyığının altından sırıttı. 'Bu büyük bir adım,' dedi. 'Senin güvenlik demek olduğunu öğreniyor.' Maya gurur duydu.

Maya, Pepper'ı yumuşak kırmızı iple yürütmeyi denemeye karar verdi. İpi mavi yularına taktı. 'Sakin ol şimdi,' dedi. Pepper bir adım attı, sonra bir adım daha. Başı yüksekte, gözleri açtı ama ipi çekmiyordu. Maya yavaşça yürüdü, onun adımlarına uydu. Rosa Teyze yanlarında yürüdü. 'Sakin ve istikrarlı,' dedi. 'Özgüvenini hissedebiliyor.' Pepper yumuşakça homurdandı, sanki onaylıyordu.

G nlerce s ren nazik  alıřmadan sonra Pepper, Maya'nın onu  ayırın etrafında bařtan sona y r tmesine izin verdi. Dalgalandan muřambadan  rkmedi. Korkuluktan ka madı. Durduklarında Maya onun sıcak boynuna sarıldı. Pepper omzuna burnunu dayadı. 'Bařardın,' diye fısıldadı Maya. ' ok cesurdun.' Bay Hale yıpranmıř ellerini  ırp tı. 'G ven aceleye getirilemez,' dedi. 'Ve sen bunu kanıtladın.'

Artık Pepper her cumartesi Maya'yı kapıda bekliyor. Patikadaki sarı çizmelerinin sesini duyunca kulakları dikiliyor. Maya hâlâ onu uzun, yavaş hareketlerle fırçalıyor ve yumuşak sesiyle konuşuyor. 'Sen benim en iyi arkadaşımsın,' diyor ona. Pepper kocaman kahverengi gözlerini kırıyor ve dokunuşuna yaslanıyor. Rosa Teyze, 'Artık bambaşka bir midilli,' diyor. Maya bunun sakinlik, özen ve zaman sayesinde olduğunu biliyor.

Maya güvenin minik bir tohum gibi olduğunu öğrendi. Daha hızlı büyüsün diye onu çekemezsin. Sabırla sulamalı, nezaketle ısıtmalısn. Her gün Pepper'ın daha cesur olduğunu görüyor. Artık her seste titremiyor. Başı yüksekte yürüyor. Maya mutlu ve gururlu hissediyor. Sakin rutinlerin ve nazik bakımın her şeyi değiştirdiğini biliyor.

Yazın sonunda Maya bir saman balyasının üstünde oturuyor, Pepper da yanında. Güneş sıcak ve Pepper'ın tüyleri parlıyor. 'Her şeyden korkuyordun,' diyor Maya. 'Şimdi tanıdığım en cesur midillisin.' Pepper yumuşakça kişniyor, sanki anlıyormuş gibi. Maya aralıklı dişleriyle gülümsüyor. 'Güven aceleyle getirilemez,' diyor. 'Ama sevgiyle büyüyebilir.' Ve bu, hepsinin en güzel dersi.